

เรื่องการเมือง ประชาธิปไตย และนิติธรรม

(1) คำนำ

การเมือง ประชาธิปไตย และนิติธรรม โยงใยถึงกันเนื่องจากรัฐที่มีนิติธรรมจำเป็นต้องเป็นรัฐที่รับรองหรือคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนอันเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเป็นประชาธิปไตย นอกจากนี้ทุกคนต้องเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเสมอหน้ากันอีกด้วย

บทความนี้จะกล่าวถึงประเด็นประชาธิปไตยและนิติธรรมโดยนำเอาสภาพการณ์การเมืองของ 3 ประเทศ ดังที่ผู้เขียนได้เขียนไว้เองเพื่อให้เป็นความรู้แก่สาธารณชนใน 3 ข้อเขียนซึ่งได้แก่

(1) อองซาน ซูจี กับตำแหน่งประธานาธิบดี (2) สองหญิงชิงเด่นในบังคลาเทศ และ (3) จิตมุ่งร้ายจะทำลายตน โดยตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2557 และตีพิมพ์ในสกุลไทย ฉบับวันที่ 13 มกราคม 2557 และฉบับวันที่ 24 มกราคม 2557 ตามลำดับ

(2) ข้อเขียน

(2.1) อองซาน ซูจี กับตำแหน่งประธานาธิบดี

คนจำนวนมากทั้งในและต่างประเทศเชียร์ให้อองซาน ซูจี เป็นประธานาธิบดีจากการเลือกตั้ง ในปี 2015 แต่ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันของเมียนมาร์ โอกาสของเธอมิได้มากนักถ้าหากไม่มีการรีบแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่ทหารได้เป็นผู้เขียนขึ้นเมื่อ 6 ปีก่อน

เมียนมาร์มีรัฐธรรมนูญน้อยฉบับกว่าไทยมาก รัฐธรรมนูญฉบับแรกของเมียนมาร์ประกาศใช้ในปี ค.ศ. 1947 หลังจากได้รับเอกราชจากอังกฤษหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เมียนมาร์ใช้รัฐธรรมนูญฉบับ 1947 จนถึงปี 1962 ก็ยกเลิกไปเมื่อนายพลเนวินปฏิวัติ ซึ่งทำให้ทหารมีบทบาทสำคัญในการบริหารประเทศจนถึงบัดนี้

รัฐธรรมนูญฉบับที่สองประกาศใช้ในปี 1974 หลังจากมีการลงประชามติรับรองในปีก่อนหน้า ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เมียนมาร์มีสภาเดียวที่ผู้แทนมาจากพรรค BSPP (Burma Socialist Programme Party) โดยมีวาระ 4 ปี และนายพลเนวินเป็นประธานาธิบดี

หลังจากเหตุการณ์ประท้วงครั้งใหญ่ของประชาชนในวันที่ 8 เดือน 8 ของปี 1988 (8888 Uprising) ก็มีการเลือกตั้งทั่วไป ถึงแม้พรรคของอองซาน ซูจี จะชนะแต่ทหารก็ยังคงครองอำนาจอยู่ภายใต้ชื่อ SLORC (State Law and Order Restoration Council) โดยรัฐบาลทหารประกาศไม่ใช้รัฐธรรมนูญฉบับ 1974

เมียนมาร์ไม่มีรัฐธรรมนูญจนกระทั่งมีการร่างฉบับที่ 3 ในปี 2008 และผ่านประชามติ โดยระบุว่า เป็นก้าวสำคัญสู่ประชาธิปไตย ซึ่งตรงข้ามกับความเห็นของพรรค NLD (National League for Democracy) ของอองซาน ซูจี และประชาชนจำนวนมาก

ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับ 2008 รัฐสภา (Union Assembly) ประกอบด้วย 2 สภา คือ สภาผู้แทนราษฎร (People's Assembly) มี 440 ที่นั่ง และสภาแห่งชาติ (National Assembly) มี 224 ที่นั่ง นอกจากนี้ 3 กระทรวงต้องดูแลโดยทหารคือกระทรวงกลาโหม มหาดไทย และกิจการชายแดน

ในสภาผู้แทนราษฎร มีที่นั่งกันไว้ให้กองทัพ 110 ที่นั่งในที่นั่งทั้งหมด 440 ที่นั่ง และในสภาแห่งชาติมีที่นั่งกันไว้ให้กองทัพ 56 ที่นั่งในที่นั่งทั้งหมด 224 ที่นั่ง

ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นอย่างน้อยร้อยละ 20 หรือ 110 ที่นั่งของสภาผู้แทนราษฎร ต้องให้ความเห็นชอบ ซึ่งหมายความว่าถ้าทหารไม่เห็นด้วยก็ไม่มีทางแก้ไขได้เลย

ถึงแม้จะมีเสียงคัดค้านรัฐธรรมนูญฉบับ 2008 อย่างไร ผู้นำทหารซึ่งเป็นผู้นำประเทศ ด้วยก็เดินหน้าใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ในการเปิดประเทศ เหตุการณ์ที่น่าสนใจก็คือในปี 2012 หลังจากที่ยองซาน ซูจี ได้รับอิสรภาพไม่นาน พรรคของเธอก็ลงเลือกตั้งชิง 46 ที่นั่งในบริเวณใกล้เคียง กู้ ผลก็คือพรรค NLD ของเธอชนะท่วมท้นได้ 43 ที่นั่งจาก 46 ที่นั่ง

อุปสรรคของยองซาน ซูจี สู่การเป็นประธานาธิบดีก็คือมาตรา 59f ซึ่งระบุว่าบุคคลที่จะเป็นประธานาธิบดีได้นั้นคู่สมรสหรือลูกต้องไม่ถือสัญชาติอื่น แต่ไม่ห้ามหากบุคคลผู้นั้นจะอยู่ในตำแหน่งอื่นที่มีการเลือกตั้ง

มาตรา 59f ทำให้องซาน ซูจี ซึ่งสามีและลูกชาย 2 คนถือสัญชาติอังกฤษไม่อาจเป็นประธานาธิบดีได้หากไม่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรานี้ซึ่งหมายความว่าทหารจะต้องให้ความเห็นชอบด้วย

เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ร่างโดยปราศจากการมีส่วนร่วมของประชาชน (หากไม่นับประชามติ) ในขณะนี้จึงมีกว่า 2,500 ข้อเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญจากสมาชิก หากพิจารณาแก้ไขกันจริงจังอาจใช้เวลาเป็นปี ๆ และต้องมีการถกเถียงกันมากมายจากสมาชิกซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ซึ่งกว่า ร้อยละ 70 เป็นเชื้อสายพม่า ส่วนที่เหลือเป็น 135 ชนกลุ่มน้อย

ณ ปัจจุบันข้อเสนอแก้ไขมาตรา 59f ซึ่งทหารดูจะยอมผ่อนปรนก็คือตัดเงื่อนไขคู่สมรสเป็นคนต่างชาติดอกไป (สามีเธอตายไปแล้ว) เหลือแต่เงื่อนไขการถือสัญชาติเมียนมาร์ของลูก ซึ่งหมายความว่าเธอจะเป็นประธานาธิบดีได้ก็ต่อเมื่อลูกทั้งสองของเธอยอมเปลี่ยนสัญชาติเป็นเมียนมาร์

เรื่องนี้เป็นปัญหาสำหรับเธอมากเพราะเธอมีความขัดแย้งกับลูกชายคนโตจนถึงกับไม่พบหน้ากันมานานแล้ว และลูกทั้งสองพำนักอยู่ต่างประเทศ เธอบอกว่าลูกของเธอมีเส้นทางของเขา เธอไม่อาจบังคับให้เขาเปลี่ยนสัญชาติเป็นเมียนมาร์ได้

เมื่อสถานการณ์ถูกสร้างขึ้นมาเช่นนี้ การจะได้เป็นประธานาธิบดีหรือไม่จึงอยู่ที่ฝั่งของเธอ ถ้าไม่มีการตัดมาตรา 59f ออกไปทั้งหมดแล้ว เธอจะมีโอกาสได้เป็นประธานาธิบดีก็ต่อเมื่อลูกทั้งสองยอมเปลี่ยนสัญชาติ

ถ้าข้อเสนอแก้ไขมาตรา 59f ยังคงเป็นอยู่ดังที่เสนอกันโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงอนาคตของเมียนมาร์ก็ชวนไว้กับการตัดสินใจของลูกสองคนของเธอ (ซึ่งเธอไม่ได้อยู่ใกล้ชิดในขณะที่เขาโตขึ้นเพราะเธอถูกกักไว้ในบ้านเป็นเวลากว่า 20 ปี และสามีก็จากไปด้วยโรคร้ายในขณะที่ถูกกักไว้โดยมิได้เห็นหน้ากันเลย)

นำสงสารเธอที่ยืนหยัดต่อสู้เพื่อคนเมียนมาร์มายาวนาน ไม่ยอมก้มหัวให้ใครจนได้อิสระภาพ แต่ก็ไม่สามารถเป็นประธานาธิบดีเพื่อแก้ไขปัญหาของชาติตามความคาดหวังของคนเมียนมาร์เพราะเงื่อนไขรัฐธรรมนูญที่ไว้วางหมากกันไว้

(2.2) สองหญิงชิงเด่นในบังคลาเทศ

การเมืองบังคลาเทศเป็นที่สนใจของชาวโลกเพราะไม่น่าเชื่อว่าการประท้วง การกีดกัน การบอยคอตการเลือกตั้งและความรุนแรงที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นวิธีการต่อสู้ระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายตรงข้ามนั้น ล้วนเป็นฝีมือของสองหญิงผู้เกลียดกันเข้ากระดูกดำ โดยทั้งสองเคยเป็นนายกรัฐมนตรีมาแล้วคนละ 2 สมัย

คนแรกคือนายกรัฐมนตรีหญิงคนปัจจุบันชื่อ Sheikh Hasina อายุ 66 ปี เป็นลูกสาวของผู้ถือกันว่าเป็นบิดาประเทศบังคลาเทศ นาย Sheikh Mujibur Rahman หรือเรียกกันสั้น ๆ ว่า Mujib

คนที่สอง คือ Khaleda Zia ภรรยาหม้าย อายุ 68 ปีของอดีตประธานาธิบดีที่มาจากการรัฐประหารในปี 1977 ชื่อ นายพล Zia Rahman ผู้เป็นประธานาธิบดีต่อจาก Mujib

หญิงทั้งสองผ่านความเจ็บปวดในชีวิตมาด้วยกัน แต่ก็ดูจะไม่เห็นใจกันเลย ชับเคี้ยวแข่งขันชิงดีชิงเด่นตลอดเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา Mujib พ่อของ Hasina ถูกสังหารในปี 1975 หลังจากได้เป็นประธานาธิบดีคนแรกเมื่อบังคลาเทศได้เกิดเป็นประเทศขึ้นในปี 1971

สำหรับ Khaleda Zia หรือ Zia นั้นสามีถูกสังหารเช่นกันในปี 1981 แต่ยังมีข่าวว่าหนักหน่วงน้อยกว่ากรณีของ Hasina เพราะพ่อของเธอถูกสังหารพร้อมกับครอบครัวเกือบทั้งหมด เธอรอดชีวิตกับน้องสาวเพราะอยู่นอกประเทศในขณะเกิดเหตุ

บังคลาเทศนั้นเดิมมีชื่อว่าปากีสถานตะวันออก เป็นส่วนหนึ่งของประเทศที่มีอีกดินแดนหนึ่งคือปากีสถานตะวันตกเป็นส่วนประกอบ ทั้งตกและออกรวมกันเป็นประเทศโดยดินแดนสองส่วนไม่อยู่ติดกันเพราะมีอินเดียคั่นอยู่

ปากีสถานตะวันออกตั้งรกรากต่อสู้เป็นเอกราชโดยมี Mujib เป็นหัวหน้าคนสำคัญหลังจากต่อสู้กับปากีสถานตะวันตกจนประชาชนตายไปนับล้านคน ปากีสถานตะวันออกก็ได้เอกราชและเปลี่ยนชื่อประเทศเป็นบังคลาเทศ ส่วนปากีสถานตะวันตกก็เปลี่ยนชื่อเป็นปากีสถาน

การเมืองในทั้งสองประเทศมีความรุนแรง ต่อสู้กันดุเดือดทั้งในกติกาและนอกกติกา นาง Benazir Bhutto นายกรัฐมนตรีสองสมัยของปากีสถานก็ถูกสังหารในปี 2007 ทั้งสองประเทศดูจะมีวัฒนธรรมที่เหมือนกันอยู่สองเรื่องคือความรุนแรงทางการเมืองและคอร์รัปชัน

หลังจากนายพล Zia Rahman ประธานาธิบดีบังคลาเทศสามีของนาง Khaleda Zia ถูกลอบสังหารในปี 1981 ประเทศก็ตกอยู่ในความวุ่นวาย ในปี 1982 นายพล Hossain Mohammad Ershad ทำรัฐประหารและขึ้นเป็นประธานาธิบดี สามารถครองอำนาจอยู่เป็นเวลานานระหว่าง 1982 ถึง 1990

เมื่อรัฐบาลเผด็จการถูกกดดันหนักจากต่างประเทศและในประเทศให้กลับสู่ระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้งก็เกิดขึ้นในปี 1991 โดยเปลี่ยนการปกครองจากระบอบประธานาธิบดีมาเป็นระบอบรัฐสภา นายกรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจบริหารสูงสุด

Zia ลงแข่งเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรค BNP ซึ่งสามีเธอเป็นคนตั้งขึ้น โดยมีนโยบายเศรษฐกิจเสรี ส่วน Hasina ก็ลงแข่งเป็นหัวหน้าพรรค Awami League (AL) สืบทอดอุดมการณ์โน้มน้าวจิตตคติของพ่อเธอ ทั้งสองแข่งขันกันเข้มข้น ในที่สุด Zia ก็เป็นผู้ชนะได้เป็นนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของโลกมุสลิม

Zia เป็นนายกรัฐมนตรีระหว่าง 1991-1996 ท่ามกลางการประท้วงและความรุนแรงเกือบตลอดเวลา เมื่อมีการเลือกตั้งในปี 1996 Hasina ผู้นำฝ่ายค้านก็บอยคอตการเลือกตั้ง ระดมสรรพกำลังต่อต้านและประท้วงอย่างดุเดือด ในที่สุด Hasina ก็ชนะเลือกตั้งได้เป็นนายกรัฐมนตรีแทนที่ Zia ซึ่งกลับไปเป็นผู้นำฝ่ายค้าน

ในระหว่างการครองอำนาจของ Hasina ครั้งแรก ระหว่าง 1996-2001 Zia ก็ประท้วงก่อวินาศกรรมนายกรัฐมนตรีเฉกเช่นที่ Hasina เคยทำเมื่อครั้งเป็นผู้นำฝ่ายค้าน

เมื่อการเลือกตั้งในปี 2001 มาถึง Zia ก็ลงเลือกตั้งและสามารถเอาชนะ Hasina ได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยที่ 2 และระหว่างที่เธอครองอำนาจระหว่าง 2001-2006 Hasina ก็ไม่ได้ยุ่งเหยิง ก่อวินาศกรรมประท้วงตามวัฒนธรรมที่เคยเป็นกันมา

ในการเลือกตั้งปี 2006 Hasina ก็บอยคอตเลือกตั้ง ประท้วงอย่างรุนแรงจนทหารทวน ‘วีรกรรม’ ของสองนางพญาไม่ไหวเข้ามาจัดตั้งรัฐบาลระหว่างที่ยังไม่มีการเลือกตั้งเพื่อล้างบางคอร์รัปชันและความชั่วร้ายต่าง ๆ เช่น การลอบสังหาร ความรุนแรงในการประท้วง การอุ้มฝ่ายตรงข้าม และสื่อ ฯลฯ

รัฐบาลชุดนี้จับทั้งสองนางขึ้นศาลพร้อมบรรดาพรรคพวกและลูก 2 คนของ Zia ในข้อหาคอร์รัปชัน แต่เมื่อขึ้นศาลทั้งสองก็หลุด ยิ่งไปกว่านั้นในการเลือกตั้งในปี 2008 Hasina ก็ชนะเลือกตั้งอย่างท่วมท้น กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยที่สอง

ทั้งสองพยายามจะเป็นนายกรัฐมนตรีสองสมัยต่อเนื่องกันแต่ก็ไม่อาจทำได้เพราะฝ่ายค้านต่อสู้หนักหน่วงโดยใช้ทุกกลวิธี

เมื่อถึงเวลาต้องเลือกตั้งใหม่เพราะครบเทอมในต้นปี 2014 Hasina ก็พยายามเต็มที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีสองสมัยต่อเนื่องกัน กล่าวคือครองอำนาจ 2008-2013 ยังไม่พอ ต้องการต่อออกไปอีกถึง 2018 ดังนั้นจึงห้ามฝ่ายค้านชุมนุม ใช้ตำรวจเป็นมือเป็นแขน ไม่ยอมให้มีการตั้งรัฐบาลรักษาการดูแลเลือกตั้งดังที่เคยทำกันมา

Zia หัวหน้าฝ่ายค้านกับพรรคเล็กอื่น ๆ จึงรวมหัวกันบอยคอตเลือกตั้ง ไม่ส่งคนจากพรรค BNP ลงสมัคร โดยทำทุกอย่างเหมือนที่ Hasina เคยทำกับเธอในตอนเลือกตั้งปี 1996 ความรุนแรงต่าง ๆ จึงประทุขึ้นดังที่เราเห็นกันในสื่อตลอดช่วงเวลาต้นปี 2014 ที่ผ่านมา

นี่คือเรื่องราวของสองหญิงคู่แค้น ผลัดกันเป็นนายกรัฐมนตรีท่ามกลางคนตายนับสิบ ๆ คนทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง โดยไม่ยอมลดราวาศอกให้กันถึงแม้จะอยู่ในวัยปลายชีวิตด้วยกันทั้งคู่แล้วก็ตาม

(2.3) จิตมุ่งร้ายจะทำลายตน

การมีจิตมุ่งร้ายแม้แต่เพียงเล็กน้อยต่อผู้อื่นก็สามารถปิดโอกาสก้าวหน้าในชีวิตของมนุษย์คนหนึ่งได้อย่างไม่น่าเชื่อ โดยเฉพาะในอาชีพนักการเมืองที่มีเรื่องอ่อนไหวอยู่รอบตัว ดังตัวอย่างของนักการเมืองอเมริกันผู้หนึ่ง

ในหมู่ประชาชนของรัฐฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกาและในพรรครีพับลิกันไม่มีใครไม่รู้จัก Chris Christie ผู้ว่าการรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผู้โด่งดังในความสามารถในการทำงาน ในการพูดอย่างไม่กลัวเกรง และในการแสดงความกล้าให้ปรากฏ

เพียงเมื่อปลายเดือนที่แล้วเป็นที่คาดกันอย่างกว้างขวางว่าในการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไปคือใน ค.ศ. 2016 เขาจะเป็นตัวเต็งในการเป็นตัวแทนของพรรคเข้าแข่งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีกับตัวแทนจากพรรคเดโมแครต อย่างไรก็ดีในปัจจุบันสิ่งที่คาดกันนั้นน่าจะเป็นหมันไปเสียแล้วอันเนื่องมาจากการมีจิตมุ่งร้ายต่อคนอื่น

Christie ปัจจุบันอายุ 52 ปี เรียนจบด้านกฎหมาย และประสบความสำเร็จในการเป็นทนายความในรัฐนิวเจอร์ซีย์ เขามีบทบาทในการเมืองท้องถิ่นอยู่พักหนึ่ง เคยทำงานหาเสียงให้ประธานาธิบดีบุชผู้ลูกก่อนที่จะเป็นอัยการของรัฐนิวเจอร์ซีย์ระหว่าง ค.ศ. 2002-2008 ในฐานะอัยการ เขาเคยปราบคอร์รัปชัน อาชญากรรม การค้าอาวุธ ฯลฯ จนมีชื่อเสียง

ต่อมาเขาลงสมัครเลือกตั้งเป็นผู้ว่าการรัฐนิวเจอร์ซีย์และชนะได้ครองตำแหน่งในปี 2009 และในเทอมที่ 2 ที่เริ่มในปี 2013 เขาก็ชนะเลือกตั้งอย่างท่วมท้นได้เป็นผู้ว่าการรัฐอีกหนึ่งสมัย ในปลายปีเดียวกันนี้เขาก็ได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคมผู้ว่าการรัฐที่มาจากพรรครีพับลิกันซึ่งเป็นตำแหน่งที่สำคัญ มีโอกาสสูงที่จะได้เป็นตัวแทนพรรคลงแข่งประธานาธิบดีต่อไป

Christie เป็นที่ชื่นชมของประชาชนเพราะเขาปราบปรามอาชญากรรมไม่ไว้หน้า ประกาศตนว่าเป็นคนที่เกลียดชังการเล่นการเมืองชนิดสกปรก การหลอกลวงประชาชน ในการเป็นผู้ว่าการรัฐของเขาจะไม่มีสิ่งเหล่านี้เด็ดขาด เพราะชีวิตเขาต้องการรับใช้ประชาชนโดยไม่เกี่ยงความเป็นพรรค และจะไม่ทำงานการเมืองชนิดมีลูกเล่นสกปรกต่าง ๆ ดังที่มีอยู่ดาษดื่น

คำพูดนี้แหละที่ประชาชนจำได้และชื่นชอบเขา และคำพูดนี้เช่นกันที่กลับมาทิ่มแทงเขาจนคิดว่าหมดโอกาสที่จะได้เป็นตัวแทนพรรคไปแข่งประธานาธิบดี

เรื่องมันก็มีอยู่ว่าวันหนึ่งในเดือนกันยายนปี 2013 ประชาชนที่ใช้สะพาน The George Washington Bridge ซึ่งเชื่อมเกาะแมนฮัตตันหรือนิวยอร์กซิตี้กับเมืองเล็ก ๆ ชื่อ Fort Lee ของรัฐนิวเจอร์ซีย์ พบว่ารถที่ผ่านสะพานนี้ติดกันยาวเป็นกิโลเมตรเป็นเวลาถึง 4 วัน เนื่องจากสะพานนี้มีผู้ใช้กันหนาแน่นเป็นพิเศษในแต่ละวันขนาดติดอันดับสูงสุดของประเทศเพราะผู้คนข้ามไปมาเพื่อไปทำงานบนเกาะแมนฮัตตัน

เมื่อ Fort Lee กลายเป็นลานจอดรถทั้งวันทั้งคืน ผู้คนซึ่งเดือดร้อนกันมากก็ด่ากันขรมว่าเกิดจากการปิดหลายช่องจราจรและปิดบูธเก็บเงินค่าผ่านทางก่อนขึ้นสะพานซึ่งการทำเรือของรัฐเป็นผู้ดูแล เมื่อผู้คนเอะอะกันมากขึ้น รัฐสภาของรัฐนิวเจอร์ซีย์ก็สอบสวนหาความจริงว่าเกิดอะไรขึ้น

สิ่งที่พบก็คือผู้บริหารคนหนึ่งของการทำเรือซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการจราจรเป็นผู้สั่งให้ปิดช่องจราจรและบูธเก็บเงินโดยพลการและปิดบังประชาชนก่อนดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ให้ฝั่ง

เมือง Fort Lee ทราบ เมื่อสอบสวนลูกเข้าผู้บริหารผู้นี้ซึ่งเป็นเด็กที่นาย Christie ฝากฝังทำงานก็ลาออกไป

ผู้สอบสวนก็เดาได้ว่าได้เกิดลูกเล่นทางการเมืองขึ้นแล้ว แต่ยังหาหลักฐานมัดไม่แน่นพอจนกระทั่งเมื่อกลางเดือนมกราคมของปีใหม่นี้ หนังสือพิมพ์ยักษ์สองฉบับของประเทศก็ตีพิมพ์อีเมลหลายฉบับของบรรดาลูกน้องนาย Christie

อีเมลที่ส่งระหว่างเพื่อนที่การทำเรื่องกับหัวหน้าทีมงานของนาย Christie ชี้ให้เห็นว่าทั้งสองจงใจทำให้รถติดเพื่อสั่งสอนนายกเทศมนตรีเมือง Fort Lee ที่ไม่ได้ออกมาประกาศสนับสนุนการแข่งขันเป็นผู้ว่าการรัฐของนาย Christie ก่อนหน้านั้น พุดง่าย ๆ แบบไทยก็คือแกล้งให้รถมันติด 'ให้มันรู้บ้างว่าไผเป็นไผ'

นอกจากนี้มีอีเมลหลายฉบับที่เขียนทำนองตอกตีใจและสะใจที่รถติดเพื่อสั่งสอนและเมื่อนายกเทศมนตรีเขียนมารายงานสถานการณ์ว่ารถติดกันขนาดหนักก็ยังเขียนตอบไปว่า 'ฉันทัดหรือเปล่าที่กำลังยืมอยู่'

ปฏิภิกิริยาของประชาชนส่วนใหญ่ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ที่เห็นอีเมลเหล่านี้คือความโกรธชิงชังลูกเล่นการเมืองซึ่งเป็นพฤติกรรมกลั่นแกล้งกันจนทำให้ประชาชนเดือดร้อนหนัก (รถติดหนัก 4 วัน โดยเปิดบูธจ่ายเงินค่าผ่านทางเพียงบูธเดียวจาก 4 ช่องจราจรที่วิ่งเข้าจ่ายเงิน) โดยเฉพาะโรงพยาบาลส่งคนป่วยฉุกเฉินและรถรับส่งนักเรียน

ที่สำคัญมากก็คือมันเป็นการกระทำที่ตรงข้ามกับสิ่งที่นาย Christie พุดมาโดยตลอด ยิ่งอ่านอีเมลก็ยิ่งชัดขึ้นว่ารู้เรื่องนี้กันทั้งทีมงาน และไม่น่าเชื่อว่าลูกน้องจะคิดเล่นเกมสั้นนี้ขึ้นเองโดยไม่ได้รับการสนับสนุนจากนาย Christie

สิ่งที่เกิดตามมาก็คือผู้ว่าการรัฐออกมาปฏิเสธอย่างแข็งขันว่าเขาไม่รู้เรื่องเลยแม้แต่น้อย แต่ประชาชนจำนวนมากไม่เชื่อว่าทีมงานจะกล้ารวมหัวกันกลั่นแกล้งให้เกิดความปั่นป่วนขนาดใหญ่เช่นนี้ได้เป็นเวลาถึง 4 วันเพราะเมื่อเกิดขึ้นเพียง 1-2 วันแรก นาย Christie ในฐานะผู้ว่าการรัฐก็ต้องสอบถามและสั่งให้ลูกน้องแก้ไขหากแม้ว่าเขาไม่ได้ร่วมเล่นเกมสั้นการเมืองนี้ด้วย

ภาพพจน์ของนาย Christie พังย่อยยับ โอกาสที่จะได้เป็นคู่แข่งประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันซึ่งมีโอกาสเป็นประธานาธิบดีสูงด้วยเพราะพรรคเดโมแครตได้เป็นมา 8 ปีแล้วหายไปทันทีสิ่งที่เขาพุดไว้กลับมาที่มแทงเขาอย่างฉกรรจ์ ผู้คนเห็นว่าโดยแท้จริงแล้วเขาเป็นเพียงนักการเมืองธรรมดาที่ชอบมีลูกเล่นการเมืองแบบสั่ว ๆ เหมือนคนอื่น ๆ ที่น่าเบื่อหน่าย

ในสังคมที่พัฒนาแล้วซึ่งประชาชนมีความสำนึกในความเป็นพลเมืองสูง การกระทำใด ๆ ของนักการเมืองที่แสดงออกถึงความมาดร้ายซึ่งไม่เหมาะสม ไม่ถูกทำนองครองธรรมแล้ว ก็จะทำให้ไม่มีที่ยืนในสนามการเมือง

จิตที่ไม่เป็นกุศล มุ่งร้ายทำลายคนอื่นอย่างตั้งใจจะนำไปสู่ความพินาศของตนเองได้อย่างไม่ยากนัก

(3) การวิเคราะห์

(3.1) การวิเคราะห์

ไม่มีคำใดที่มีคำจำกัดความกว้างขวางและถกเถียงกันได้มากเท่ากับคำว่าประชาธิปไตย (democracy) เนื่องจากแนวคิด ปรัชญา ประสบการณ์ของแต่ละคนซึ่งเกี่ยวข้องกับประชาธิปไตยแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่มีความเห็นพ้องกันในความหมาย อย่างไรก็ตามหัวใจสำคัญของประชาธิปไตยก็คือ การที่ “ประชาชน” เป็นผู้มียุทธศาสตร์สำคัญในรูปแบบของการปกครองรัฐประเภทนี้

ลักษณะสำคัญของประชาธิปไตยที่พอเห็นตรงกันก็คือความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองอย่างเท่าเทียมกัน มีเสรีภาพ และมีหลักนิติธรรม

พม่าถึงแม้ประชาชนจะมีเสรีภาพในการเลือกตั้งพรรคใดก็ได้ซึ่งเป็นเครื่องมือของการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน แต่การขาดองค์ประกอบของหลักนิติธรรมหลายประการ เช่น ทุกคนไม่มีความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย (นางองซาน ซูจี ไม่มีสิทธิได้เป็นประธานาธิบดี เพราะรัฐธรรมนูญข้อ 97f ที่จงใจเขียนขึ้นเพื่อให้เธอขาดคุณสมบัติอันไม่ทำให้เกิดสิทธิอย่างทัดเทียมกับผู้นำพรรคคนอื่น ๆ) นอกจากนี้สิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนบางกลุ่มไม่ได้รับการรับรองอย่างเสมอหน้ากัน (ชาวโรฮิงญาซึ่งเกิดบนแผ่นดินพม่าฝั่งตะวันตกซึ่งอยู่ติดกับบังกลาเทศ ไม่ได้ถูกนับรวมไว้ในสำมะโนประชากรด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามการมีสิทธิเลือกตั้ง หรือการเข้าถึงความยุติธรรมจากกฎหมายอย่างเสมอหน้าคนอื่นเลย)

สำหรับบังกลาเทศนั้นขาดหลักนิติธรรมจากการไร้ความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และที่หนักที่สุดก็คือคอร์รัปชันซึ่งมีอย่างดาษดื่นในทุกระดับ

ในประเด็นของการจำกัดอำนาจของรัฐบาลและมีการถ่วงดุลตามรัฐธรรมนูญนั้น เป็นที่ถกเถียงกันว่าคราใดที่ฝ่ายใดมีอำนาจก็พยายามบั่นทอนการถ่วงดุลอำนาจ และองค์กรอิสระไม่สามารถจำกัดการใช้อำนาจอันเกินขอบเขตของรัฐบาลไม่ว่าฝ่ายใดเป็นผู้ครองอำนาจก็ตาม

ในสังคมที่มีข้อขัดแย้งรุนแรงอย่างยาวนานของสองฝ่าย ฝ่ายที่อยู่ในอำนาจมักเลือกปฏิบัติในการใช้กฎข้อบังคับของกฎหมายกับฝ่ายตรงข้ามอย่างไม่เคารพกฎกติกา

กรณีของสหรัฐอเมริกาที่น่าสนใจ เนื่องจากในภาพรวมเป็นรัฐที่มีหลักนิติธรรมชัดเจน อย่างไรก็ตามอาจปฏิเสธได้ อย่างไรก็ตามการดำเนินงานของฝ่ายการเมืองสามารถละเมิดหลักนิติธรรมได้อย่างง่ายดาย ตัวอย่างของการเมืองท้องถิ่นในรัฐนิวเจอร์ซีย์เตือนใจว่าสภาการณินิธรรมนั้นไม่คงที่ สามารถแปรเปลี่ยนไปตามการกระทำของผู้กุมอำนาจรัฐ

การเลือกใช้กฎหมายอย่างจงใจเพื่อสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นเพื่อประโยชน์ส่วนตัวนั้นโดยแท้จริงแล้วคือคอร์รัปชันในรูปแบบหนึ่ง หากทำสำเร็จกล่าวคือฝ่ายตรงข้ามได้เรียนรู้บทเรียน

และจำเป็นต้องให้ความร่วมมือในอนาคต ก็เท่ากับว่าผู้กระทำได้รับผลตอบแทนที่มีใช้เงินทอง หากแต่เป็นการได้รับเลือกตั้งอีกครั้งซึ่งก็คือการได้รับผลประโยชน์ทางการเมืองนั่นเอง
การใช้อำนาจที่รัฐมอบให้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวก็คือคอร์รัปชัน